

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/164/2017
Identifikačné číslo spisu:	8300899857
Dátum vydania rozhodnutia:	23.04.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Machyniak
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:8300899857.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Slovenskej republiky, za ktorú koná Lesopoľnohospodársky majetok š. p. Ulič, zastúpenej JUDr. Irenou Sopkovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Hlavná 25, proti žalovaným 1/ Urbárske a pasienkové združenie - Pozemkové spoločenstvo Veľká Poľana so sídlom v Snine, Gladkova 2374/2, Snina, zastúpenému JUDr. Petrom Barňákom, advokátom, so sídlom Kukorelliho 58, Humenné, 2/ E. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom J.U. XXXX, R., 3/ H. D., r. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. XXX, R., 4/ H. Š., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. H. XXXX, R., 5/ B. Y., r. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. H. XXXX, Y. X. V., 6/ P. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom M. X, F., 7/ H. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. XXXX, R., 8/ B. F., r. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z. XX, P., 9/ H. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom Y. XXXX, R., 10/ H. M., r. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom Y. XXXX, R., 11/ P. P., r. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom Y. XXXX, R., 12/ H. Č., nar. XI. XX. XXXX, bytom D. XX, P.É., 13/ E. Č., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. XXXX, P., 14/ H. L., r. Č., nar. XX. XX. XXXX, bytom L. XX, P., 15/ H. Š., r. Č., nar. XX. XX. XXXX, bytom J.Z. XXXX/XX, R., 16/ H. F., r. Č., nar. XX. XX. XXXX, bytom F.Č. XXXX/X, R., 17/ H. H., r. Č., nar. XX. XX. XXXX, bytom J.Č. XX, J., 18/ H. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. H. XXXX, R., 19/ H. R., r. Č., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. X, P., 20/ E. O., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. XXX, P., 21/ E. O., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. XX, P., zastúpený opatrovníčkou P. X., pracovníčkou Okresného súdu Vranov nad Topľou, 22/ H. F., r. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. XXXX, P., 23/ E. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. X, P., 24/ E. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom Š. XX, P., 25/ E. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom XX. X. XXXX, R., 26/ J. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom H. XXXX/XX, R., 27/ E. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. XXXX, R., 28/ O.Š. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. XXXX, R., 29/ E. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. XX, P., 30/ H. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. XXXX, R., 31/ C. F., r. P., nar. XX. XX. XXXX, naposledy bytom J. XXXX, R., 32/ G. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. XXXX, P., 33/ E. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. XXX, H., 34/ H. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. XXX, H., 35/ Š. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom Š. XXXX, R., 36/ H. R., r. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. H. XXXX/X, R., 37/ H. J., r. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom F.. X.Z. XXX/XX, R., 38/ O. E., r. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. XXXX, R., 39/ U. E., r. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom R., Č.. XX, 40/ Š. E., rod. E., nar. XX. X. XXXX, naposledy bytom R. č. XXX/XX, R., 41/ Y. E., r. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. XXX/X, D., 42/ H. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. XXXX/XX, P., 43/ Y. F., nar. 14. 03. 1949, bytom H. K.. Š. XXXX, H., 44/ Š. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. XXXX, R., 45/ H. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom H. X, P., 46/ H. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. XXXX, R., 47/ H. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom Y. XXXX, R., zastúpený opatrovníčkou P. X., pracovníčkou Okresného súdu Vranov nad Topľou, 48/ E. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z. XXXX/XX, R., 49/ H. M., r. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. XX, F., 50/ C. R., r. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom F.. X. XXXX, R., 51/ E. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. X, F., 52/ A. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom V. XX, F., Č. K., 53/ E. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom XX. X. XXXX, R., 54/ E. Z., r. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. XXXX, R., 55/ E. H., nar. XX. XX.

XXXX, naposledy bytom R. XX, J., 56/ C. H., r. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. XXXX/X, R., 57/ Y. Š., r. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom J.Á. XXXX, R., 58/ E. H.Á., r. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. XXXX/X, R., 59/ E. H., r. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. XXXX, P., 60/ B. H., r. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. XXX, P., 61/ H. J., r. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom M. XXX, R., 62/ H. H.Č., r. H., nar. XX. XX. XXXX, naposledy bytom L. XXXX/X, R., 63/ E. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom B. XXX, P., 64/ E. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. M. XXXX/XX, R., 65/ C. F., r. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom B. Š. Č., XX, 66/ C. F., r. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. XXXX, R., 67/ C. D., r. J., nar. XX. XX. 1946, bytom D. 2251, R., 68/ H. F., r. J.Á., nar. XX. XX. XXXX, bytom L. XXXX, R., 69/ L. G., r. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom J., Č., XXX, 70/ E.Á. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. X, F., 71/ H. Z., r. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z. X., XX, F., 72/ C. M., r. J., nar. XX. XX. XXXX, naposledy bytom D. XXXX/X, R., 73/ H. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. XX, K., 74/ E. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom Y. XXXX/XX, R., 75/ U. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom Y. XXXX/XX, R., 76/ U. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. XXXX/X, R., 77/ E. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. XXXX/XX, R., 78/ P. R., r. J.Č., nar. XX. XX. XXXX, bytom P. XX, Š., 79/ B. H., r. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom XX. X. XXXX, R., 80/ E. M., nar. XX. XX. XXXX, naposledy bytom L. XX, L. K., 81/ H. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. XXX, R., 82/ H. R., r. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. M. XXXX/XX, R., 83/ E. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. XXXX, R., 84/ H. L., r. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom J.Á. XXXX, R., 85/ E. P., r. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. XXXX, R., 86/ C. P., r. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. X, P., 87/ H. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. XXXX, R., 88/ E. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. XX, P., 89/ C. F., r. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom Y. XXXX, R., 90/ C. H., r. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. M. XXXX, R., 91/ E. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. XXXX, R., 92/ E. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. XX, P., 93/ E. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom XX. X. XXXX, R., 94/ E. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. XXXX, R., 95/ H. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. XXXX, R., 96/ E. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. XXX, H., 97/ H. O., r. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. XXXX, R., 98/ C. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. XXXX, R., 99/ B. P., r. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. H. XXXX, R., 100/ C. K., r. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. XXXX/X, R., 101/ E. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. XXXX/X, R., 102/ C. D., r. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. Z. XX, H., 103/ H. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom H. XX, H., 104/ Š. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. X, P., 105/ E. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom XX. X. XXXX/X, R., 106/ E. H., r. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. H. XXXX/X, P., 107/ C. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom Y. XXXX, R., 108/ C. D., r. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom Š. XXXX, R., 109/ E. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom XX. X. XXXX/XX, R., 110/ E. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom L. X, P., 111/ E. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom E., č. X, 112/ C. L., r. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. XXXX, R., 113/ E. P., r. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom Ž. XXX/2, F. - Š., 114/ E. M., nar. XX. XX. XXXX, naposledy bytom R. XX, P., 115/ Y. Č., r. H., E., nar. XX. XX. XXXX, bytom Y.Á. XX, J., 116/ H. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. XXXX, R., 117/ U. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom Y. XXXX, R., 118/ P. H., r. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. M. XXXX, R., 119/ C. S., r. Č., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. L. XXX, R., 120/ E. Č., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. XXXX, R., 121/ H. G., r. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. XXXX, R., 122/ Z. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. XX, M., Č. K., 123/ R. Č., r. Č., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. XXXX, R., 124/ K. R.Á., r. Č., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. XXXX, R., 125/ E. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. 6, E. X. X., Č. K., 126/ Š. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. Y. XXX, P. X. E., Č. K., 127/ H. P., r. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom B. Š., Č., XX, 128/ H. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom Š. XXXX, R., 129/ C. L., r. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom B. Š., Č., XX, 130/ J. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. Y. XXXX, M., Č. K., 131/ E. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z., H.E. XXXX, R., 132/ H. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom Š. XXXX, J., 133/ C. Š., r. Č., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. Č., XX, 134/ V. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. H. XXXX, R., 135/ O. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom B. Š.A., Č., XXX, 136/ U. M., r. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom E., L. XXX, R., 137/ A. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. XXXX/XX, P., 138/ H. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom L. XXXX, P., 139/ H. H., r. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. XXXX, P., 140/ H. J., Č., nar. XX. XX. XXXX, bytom M. XXX, J. X, Č. K., 141/ H. Č., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. XXXX, P., zast. opatrovníčkou P. X., pracovníčkou Okresného súdu Vranov nad Topľou, 142/ U. Č., nar. XX. XX. XXXX, bytom J., č. XXX, 143/ H. R., r. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom Š. XXX, R., 144/ C. F., r. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. XXX, R., 145/ H. M., r. M., nar. XX.

XX. XXXX, bytom Y. XXXX, R., 146/ E. M., r. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom Y. XXXX, R., zast. opatrovníčkou P. X., pracovníčkou Okresného súdu Vranov nad Topľou, 147/ Y. M., r. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom Y. XXXX, R., zast. opatrovníčkou P. X., pracovníčkou Okresného súdu Vranov nad Topľou, 148/ H. J., r. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom Y. XXXX, R., zast. opatrovníčkou P. X., pracovníčkou Okresného súdu Vranov nad Topľou, 149/ H. P., r. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom Y.Á. XXXX, R., zast. opatrovníčkou P. X., pracovníčkou Okresného súdu Vranov nad Topľou, 150/ A. E. J., r. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. XXXX, P., 151/ H. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. XXXX, R., 152/ C. R., r. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. XXXX, R., 153/ H. F., r. F.Š., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. XXXX/XX, R., 154/ Š. F., r. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom L. XXXX/XX, P., 155/ R. V., r. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. XXXX/XX, P.É., 156/ A. E. J., nar. 30. 04. 1950, bytom Z. X, F., 157/ H. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. XXXX/XX, P., 158/ E. Č., r. Č., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. XXXX, R., 159/ C. H., r. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom K.Č. XXXX/XX, P., 160/ E. E., mal., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. XXXX/X, P., 161/ mal. Z. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. XXXX/X, P., 162/ K. P., bytom G. XXXX/X, R., 163/ U. Y., r. O., nar. 2X. XX. XXXX, bytom X. Š. XXXX/XX, Ž., 164/ E. V., r. Č., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. XXX, R., 165/ V. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom Y. XXXX/X, R., 166/ K. E. R., r. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. XXXX/XX, P., 167/ H. F., r. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom H. XX, F., 168/ C. D., r. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. XXXX/X, R., 169/ C. Š., r. Č., nar. XX. XX. XXXX, bytom J., č. XX, 170/ Z. G., r. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. M. XX, Š., 171/ H. Y. L., r. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom H. XXX/XX, R., 172/ A. H., r. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. H. XXXX/X, P., 173/ C. J., r. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. XXXX/XX, R., 174/ H. P., r. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom B. XXX, Č., 175/ V. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. H. XXXX/X, R., 176/ G. F., r. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. F. XXXX/XX, J., 177/ Š. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom J.Á. XXXX/XX, R., 178/ C. L.Á., r. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. XXXX/XX, R., 179/ E. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. XXXX/X, R., 180/ H. O.S., r. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. XXXX/XX, R., 181/ C. C., r. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. M. XXXX/XX, R., 182/ Y. M., r. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom Y. XXXX/XX, F., 183/ C. F., r. F., X.. XX. XX. XXXX, bytom R. XXXX/XX, R., 184/ Š. M., r. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom J.X. XXXX/XX, R., 185/ H. M., r. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom Š. XXXX/XX, R., 186/ H. M., r. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. XXXX/XX, R., 187/ H. M., r. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. L. 212/72, R., 188/ E. M., r. M., nar. XX. XX. XXXX, X. H. XXXX/X, XXX XX R., 189/ Z. M., r. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom L., č. XXX, 190/ U. M., r. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom L., č. XXX, 191/ H. M., r. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom L., Č.. XXX, 192/ E. P., r. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. XXXX/X, R., 193/ E. G., r. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. XXX/XX, R., 194/ E. G., r. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. XXX/XX, R., 195/ E. Y., r. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. L. XXXX/XX, R., 196/ W. Y., r. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom L. XXXX/X, R., 197/ H. Č., r. Č., nar. XX. XX. XXXX, bytom Š. XXXX/X, R., 198/ Š. Č., r. Č., nar. XX. XX. XXXX, bytom Š. XXXX/X, R., 199/ H. P., r. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. O. XXXX/XX, Z., 200/ H. F., r. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. XXX/XX, F., všetci zastúpení JUDr. Petrom Barnákom, advokátom so sídlom v Humennom, Kukorelliho 58, za účasti intervenienta na strane žalobcu Slovenský pozemkový fond v Bratislave, Búdkova 36, Bratislava, a za účasti intervenienta na strane žalovaných Gréckokatolícke biskupstvo v Prešove, Hlavná 1, Prešov, zastúpeného JUDr. Róbertom Slamkom, advokátom, so sídlom v Dolnom Kubíne, Radlinského 1735/29, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, vedenom na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 11C/962/2000, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 22. novembra 2016 sp. zn. 20Co/292/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaným a intervenientovi na strane žalovaných nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Humenné rozsudkom z 9. júna 2015 č. k. 11C/962/2000-1003 zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX (35 parciel, z toho 11 lesných a 24 poľnohospodárskych) a na LV č. XXX (14 parciel, z toho 1 lesný pozemok a 13 poľnohospodárskych), k. ú. Y. J.. Vychádzal zo zistenia, že v katastri nehnuteľností sú na uvedených listoch vlastníctva zapísaní ako vlastníci (spoluvlastníci) sporných nehnuteľností fyzické osoby, že právnym titulom nadobudnutia vlastníctva sú osvedčenia o vydržaní vlastníckeho práva vydané formou notárskych zápisníc zo 16. decembra 1996 notárkou JUDr. Vierou Čopákovou (č. N 1647/1996) a notárkou JUDr. Ivetou Andrášovou (č. N 483/96) a rozhodnutie Okresného úradu Snina z 13. 09. 1999 č. j. OPPA/LH-99 a že pôvodným vlastníkom sporných pozemkov bol U. D., V., ul. C. E., K. (sporné pozemky boli zapísané v PKV č. XX, XXX a XXX). Pri posúdení opodstatnenosti žaloby sa najskôr zaoberal vecnou legitímáciou žalovaných. Pokiaľ ide o žalovaného 1/ uviedol, že pozemkové spoločenstvo nie je a nikdy nebolo vlastníkom žalovaných nehnuteľností. Z príslušných listov vlastníctva vyplýva, že vlastníckymi nehnuteľností sú fyzické osoby a nie pozemkové spoločenstvo. Žalovaný 1/ nie je nositeľom hmotného práva, o ktoré v konaní ide, nemá pasívnu legitímáciu a žaloba voči nemu musela byť preto zamietnutá. Na tomto závere nič nemení ani nový zákon č. 97/2013 Z. z. o pozemkových spoločenstvách. Pri určovacích sporoch o vlastnícke práva musia byť totiž žalovaní všetci podieloví spoluvlastníci ako nositelia vecných práv a povinností. Pozemkové spoločenstvo je oprávnené len na zastupovanie členov pozemkového spoločenstva v súdnom konaní. Čo sa týka žalovaných 2/ a nasledujúcim rade uviedol, že v prípade žaloby o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam ide o také spoločné práva a povinnosti, že sa rozsudok musí vzťahovať na všetkých účastníkov, ktorí vystupujú na jednej strane a teda, že v tomto prípade ide o nerozlučné procesné spoločenstvo na strane žalovaných. Žalobkyňa tu totiž žiada určiť svoje vlastnícke právo v podiele 1/1 k sporným nehnuteľnostiam, preto účastníkmi takéhoto konania musia byť všetci dotknutí spoluvlastníci vedení na vyššie označených dvoch listoch vlastníctva, resp. ak niektorí z nich zomreli, ich právni nástupcovia. V opačnom prípade by išlo o neoprávnený zásah do ich ústavného práva vlastníť majetok. Už v čase podania návrhu na pristúpenie žalovaných fyzických osôb, boli niektorí z nich označení žalobkyňou mŕtvi (žalovaná v 31. rade, zomrela XX. XX. XXXX, v 55. rade, zomrel XX. XX. XXXX, v 62. rade, zomrela XX. XX. XXXX, v 71. rade, zomrela XX. XX. XXXX, v 114. rade, zomrel XX. XX. XXXX) a teda neboli nositeľmi práv a povinností. Okrem toho žalobkyňa neuviedla všetkých spoluvlastníkov zapísaných na oboch listoch vlastníctva v čase podania návrhov na pristúpenie ďalších žalovaných do konania. Neboli preto dodržané ustanovenia o nerozlučnom procesnom spoločenstve a vecnoprávnej legitímácii v tomto konaní na žalovanej strane, čo bolo dôvodom na zamietnutie žaloby vo vzťahu k týmto žalovaným. Ak žaloba o určenie vlastníckeho práva nesmeruje proti všetkým osobám, ktoré sú ako vlastníci zapísaní v katastri nehnuteľností na listoch vlastníctva, nie je daný ani naliehavý právny záujem na takomto určení. Rozsudok totiž nie je záväzný pre podielových spoluvlastníkov nehnuteľností, ktorí neboli účastníkmi tohto konania a nemôžu ním byť zmenené ich vlastnícke práva. Žalobu zamietol aj pre nedostatok vecnej aktívnej legitímácie LPM š. p. Ulič vystupovať za štát v súdnom konaní ohľadom poľnohospodárskych pozemkov.

2. Pokiaľ ide o vec samu uviedol, že predmetom tohto konania je pozitívna určovacia žaloba (žalobkyňa žiada určiť, že je výlučnou vlastníčkou v žalobe označených nehnuteľností) a preto je na žalobkyni, aby preukázala, že je výlučným vlastníkom nehnuteľností na základe právnych titulov, ktoré v žalobe a v konaní označila. Predmetom tohto konania nie je zisťovanie, či žalovaní podieloví spoluvlastníci (ich predchodcovia) (ne)boli oprávnenými držiteľmi sporných nehnuteľností a teda, či (ne)nadobudli vlastnícke právo k nim vydržaním. Podľa okresného súdu žalobkyňa nepreukázala nadobudnutie vlastníckeho práva žalovaných nehnuteľností konfiškáciou podľa Nariadenia SNR 104/1945 Sb. o konfiškácii a urýchlennom rozdelení poľnohospodárskeho majetku Nemcov, Maďarov, ako aj zradcov a nepriateľov slovenského národa (ďalej len „nariadenie 104/1945 Sb.“). Tvrdenie žalobkyne, že pôvodný výlučný vlastníč nehnuteľností U. D. mal byť maďarskej národnosti, a preto sa na neho vzťahuje uvedené nariadenie, nebolo ničím dokázané. V pozemkovej knihe sa pri sporných nehnuteľnostiach nenachádza žiadna poznámka o konfiškácii tohto majetku. Žalobkyňa nepredložila súdu až do skončenia dokazovania žiadne konfiškačné rozhodnutie a žiadnu listinu, z ktorej by táto skutočnosť vyplývala.

Podľa citovaného konfiškačného dekrétu dochádzalo ku konfiškácii síce zo zákona, ale len po splnení všetkých dekrétom stanovených podmienok, medzi ktoré nevyhnutne patrilo právoplatné rozhodnutie správneho orgánu o tom, že boli splnené podmienky pre konfiškáciu podľa tohto nariadenia, t.j. že majetok určitej fyzickej osoby alebo právnickej osoby podlieha konfiškácii. Žalobkyňa hlavne nepreukázala splnenie podmienok stanovených v § 1 odst.7 citovaného nariadenia, podľa ktorého o tom, ktoré osoby treba považovať za osoby nemeckej či maďarskej národnosti (ods. 5) alebo za zradcov alebo nepriateľov slovenského a českého národa a Československej republiky (ods. 6), či účastinné a iné spoločnosti a právnické osoby spadajú pod ustanovenia ods. 1 písm. d) alebo e), či možno pripustiť výnimky podľa ods. 3 alebo 4, ako i o tom, či sú dané podmienky a či bola zachovaná zásada slušnosti podľa ods. 3a, rozhoduje najneskôr do 30. júna 1948 konfiškačná komisia. Výsledkami vykonaného dokazovania nebolo preukázané, že by komisia takéto rozhodnutie vydala. Chýba aj rozhodnutie podľa § 11 ods. 1 nariadenia 104/1945 Sb. o pridelení štátu. Ak nedošlo k zápisu vlastníckeho práva do pozemkovej knihy v prospech štátu, znamená to, že vtedy ani neexistovala listina - konfiškačné rozhodnutie, ktoré by v tom čase spĺňalo podmienky pre zápis vlastníckeho práva do pozemkovej knihy podľa vtedy platných právnych predpisov (rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo/15/1997). Rovnako nebola z jej strany preukázaná ani konfiškácia podľa iných právnych predpisov. Zároveň poukázal na to, že sama žalobkyňa predložila súdu dôkaz o užívaní časti sporných lesných pozemkov do roku 1958 právnym predchodcom žalovaných, a to urbáriatom, ktoré boli po ich zrušení odovzdané do obhospodarovania bývalej Krajskej správe lesov v Prešove, a to podľa zákona č. 2/1958 Zb., že žalobkyňa vydala Dohodou o vydaní majetku bývalým urbárialistom z 18. 08. 1993 po prijatí zákona č. 229/1991 Zb. o pôde uvedené nehnuteľnosti dobrovoľne žalovaným a že v rámci prebiehajúcej ROEP, kde členom komisie bola aj žalobkyňa (jej zamestnanec) bolo právoplatne rozhodnuté rozhodnutím Okresného úradu Snina z 13. 09. 1999 číslo OPPA/LH-99, že vlastníkom týchto nehnuteľností podľa zákona č. 180/1995 Z. z. sú podieloví spoluvlastníci uvedení na citovaných listoch vlastníctva a nie žalobkyňa, a hoci mala o tomto konaní a rozhodnutí vedomosť (rovnako aj o ROEP), nepodala voči nemu námietky.

3. Žalobkyňa nepreukázala nadobudnutie vlastníctva k žalovaným nehnuteľnostiam ani titulom vydržania, a to pre nesplnenie zákonom stanovených podmienok. Podľa Uhorského obyčajového práva platného na Slovensku do 31. 12. 1950, vlastnícke právo k nehnuteľnosti nadobudol ten, kto má nehnuteľnosť po dobu 32 rokov ako svoju v držbe. V pozemkovoknižnej vložke bol však v tomto období ako vlastníč sporných nehnuteľností uvedený niekto iný a žalobkyňa ich ani neužívala po dobu 32 rokov. Podmienky zo strany štátu pre nadobudnutie vlastníctva vydržaním neboli splnené ani podľa Stredného občianskeho zákonníka č. 141/1950 Zb., keďže nebol žalobkyňou preukázaný vstup do oprávnenej a pokojnej držby, jej dobromyseľnosť, právny titul vstupu do držby a užívanie predmetných nehnuteľností. Jej tvrdenia o tom, že vlastnícke právo získala (asi) na základe konfiškácie priamo zo zákona vylučuje a zároveň spochybňuje jej tvrdenia nadobudnutí vlastníctva vydržaním. Samotné užívanie sporných pozemkov štátom po roku 1958, v čase socialistického režimu ešte nepreukazuje dobromyseľnosť a oprávnenosť držby. Rovnako neboli splnené podmienky ani podľa § 134 a nasl. Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. (ďalej len „OZ“). Poukázal na to, že v tomto konkrétnom prípade na strane žalobkyne tu neexistuje vstup do oprávnenej a dobromyseľnej držby. Právne vec posúdil podľa § 79 ods. 1, 2, § 80 písm. c), § 90, § 91 ods. 1, 2, § 101 ods. 1, § 120 ods. 1, § 134, § 135 ods. 2, § 159 ods. 1, § 159a O. s. p., § 134 OZ. O náhrade trov vyslovil, že o nich bude rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej v zmysle ustanovenia § 151 ods. 3 O. s. p.

4. Krajský súd v Prešove rozsudkom z 22. novembra 2016 sp. zn. 20Co/292/2015 na odvolanie žalobkyne rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností prijal správny právny záver. Osvojil si náležité a presvedčivé odôvodnenie jeho rozhodnutia, na ktoré v plnom rozsahu odkázal. Vo vzťahu k odvolacej námietke o nedostatku splnomocnenia zástupcu žalovaných 2/ až 200/ (plnomocenstvo má byť udelené všetkými žalovanými - fyzickými osobami a nepostačuje udelenie plnomocenstva prostredníctvom rozhodnutia výboru pozemkového spoločenstva, resp. na základe rozhodnutia členskej schôdze pozemkového spoločenstva) uviedol, že v zmysle § 205 ods. 1 O. s. p. účinného v čase rozhodovania súdu možno odvolanie odôvodniť dôvodmi uvedenými v § 205 ods. 2 O. s. p. V § 221 ods. 1 O. s. p. sú taxatívne vymedzené vady, ktoré môžu byť dôvodom pre podanie odvolania podľa § 205 ods. 1 písm. a) a sú dôvodom pre zrušenie napadnutého rozsudku. Aj v prípade,

ak by právny zástupca žalovaných podielových spoluvlastníkov nemal udelené splnomocnenie v súlade s procesnými normami upravujúcimi zastúpenie účastníka v súdnom konaní, nejde o žiadnu vadu konania, ktorá môže predstavovať dôvod pre zrušenie napadnutého rozsudku. Navyše, v takomto prípade by mohlo dôjsť k porušeniu procesných práv týchto účastníkov, t. j. žalovaných 2/ a nasl. a nie žalujúcej strany. Výsledkami vykonaného dokazovania však bolo preukázané, že žalovaný 1/ udelil plnomocnenstvo advokátovi JUDr. Petrovi Barňákovi a následne členská schôdza konaná dňa 28. 04. 2013 sa uzniesla, že členov a podielových spoluvlastníkov bude tiež zastupovať tento právny zástupca. Spor sa týka podielov na spoločnej nehnuteľnosti, stranami sporu sú žalovaní v dôsledku svojho vlastníctva k nehnuteľnosti. Nepochybne sú členmi pozemkového spoločenstva ako vlastníci nehnuteľností, preto je v prípade pochybností potrebné mať za to, že splnomocnenie bolo udelené v dôsledku rozhodnutia členov pozemkového spoločenstva a podielových spoluvlastníkov. Aj v prípade pochybností o forme zastúpenia, je prejav ich vôle zrejmý a jasný a žiaden z nich to v priebehu celého konania nespochybňoval. Námitka žalobkyne preto neobstoí. K tvrdeniu žalobkyne o nedostatku procesnej legitimácie na strane žalovaných 2/ a nasl. uviedol, že odvolateľka si zamieňa vecnú procesnú legitimáciu s prípadným procesným nedostatkom zastúpenia tohto účastníka podľa § 25 O. s. p. K námitke týkajúcej sa neplatnosti osvedčenia o vyhlásení vydržania vlastníckeho práva formou notárskeho osvedčenia vydaného notárom JUDr. Čopákovou z dôvodu, že nespĺňa zákonné náležitosti, a preto ide o neplatný právny úkon uviedol, že samotné osvedčenie o vydržaní je jednou z činností notára, ide o osvedčenie právne významnej skutočnosti (§ 56 Notárskeho poriadku), v danom prípade vydržanie vlastníckeho práva. Notár teda neoveruje v zásade pravdivosť skutočností tvrdených účastníkom, ktorý sa pred ním dostaví a žiada o spísanie notárskej zápisnice, jeho úlohou je len spísať vyhlásenie účastníka k zákonom stanoveným podmienkam vydržania, uviesť v zápisnici dôkazy, ktoré mu boli predložené. Notár spisuje to, čo mu účastník vyhlási, zaznamenáva dej, ktorý sa pred ním odohráva, do ktorého nezasahuje, účastníka nepoučuje a ani nedozerá na to, či obsah nastávajúcej skutočnosti alebo urobeného vyhlásenia je v súlade so zákonom, či sa zákonu prieči. Predmetná notárska zápisnica, ktorá je verejnou listinou, potvrdzuje pravdivosť osvedčenia vlastníckeho práva, a to až dovtedy, kým nie je preukázaný opak. Takéto osvedčenie vydané notárom v prípade, že obsahuje všetky náležitosti uvedené v § 63 Notárskeho poriadku, má povahu verejnej listiny (nie povahu právneho úkonu) so všetkými z toho vyplývajúcimi právnymi dôsledkami (§ 134 O. s. p., § 34 až § 36a zákona č. 162/1995 Z. z.). Nedôvodné je tak tvrdenie odvolateľky, že ide o neplatný právny úkon a že súd sa mal zaoberať platnosťou osvedčenia o vydržaní. Odvolací súd uzavrel, že žalobkyňa v priebehu celého konania neprodukovala také dôkazy, ktoré by svedčili o dôvodoch, pre ktoré by malo byť určené vlastnícke právo k žalovaným nehnuteľnostiam v jej prospech. Vychádzajúc z uvedeného rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a ods. 2 C. s. p. potvrdil.

5. Proti tomuto rozsudku krajského súdu podala včas dovolanie žalobkyňa. Dovolanie uplatnila z dôvodu existencie vady podľa § 420 písm. f) C. s. p. a z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci, pričom prípustnosť dovolania vyvodzuje z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a) C. s. p. Za nesprávny procesný postup, ktorým došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces považovala, že krajský súd konal s právnym zástupcom JUDr. Dušanom Kozákom, hoci ona už listom z 3. 7. 2017 oznámila konajúcemu súdu, že JUDr. Dušanovi Kozákovi odvoláva plnú moc a v ďalšom konaní poveruje zastupovaním advokátku JUDr. Irenu Sopkovú (v prílohe listu zo 17. 7. 2015 zaslala okresnému súdu plnú moc), že v spise sa nenachádza plnomocnenstvo udelené žalovanými podielovými spoluvlastníkmi JUDr. Barňákovi, hoci iba oni sú oprávnení udeliť zástupcovi plnomocnenstvo na konanie (výbor pozemkového spoločenstva takéto oprávnenie nemá), že súdy nevyriešili otázku, či Pozemkové spoločenstvo Veľká Poľana Snina zapísané v registri má pasívnu legitimáciu alebo nie, že bolo konané s osobami, ktoré počas súdneho sporu zomreli a teda s osobami, ktoré stratili procesnú subjektivitu byť účastníkmi konania, že jej nebolo doručené vyjadrenie k odvolaniu spracované JUDr. Barňákom a že rozhodnutie odvolacieho súdu je nepreskúmateľné a nepresvedčivé, keď sa v dôvodoch nevyporiadal s jej odvolacími námitkami, ktoré sa týkali nadobudnutia vlastníctva vydržaním zo strany žalovaných podielových spoluvlastníkov. Za nezodpovedajúce skutočnosti a v úplnom rozpore s listinami založenými v spise považovala tvrdenia súdu, že nepreukázala nadobudnutie vlastníckeho práva konfiškáciou podľa nariadenia SNR č. 104/1945 Zb., a že nepredložila žiadne konfiškačné rozhodnutia ani iné listiny preukazujúce jej vlastníctvo k sporným nehnuteľnostiam. Rovnako za ničím nepodložené považovala tvrdenie súdu, že členovia Pasienkového spoločenstva Veľká Poľana užívali nehnuteľnosti ako svoje

vlastné na základe kúpy od 30-tich rokov až do presídlenia v roku 1980 a že pozemky nepretržite a nerušené obrábali. Podľa žalobkyne jednotliví členovia urbáriátu, ktorí boli združení do urbárskej spoločnosti, nikdy nekúpili od pôvodného vlastníka U. D. sporné nehnuteľnosti, lebo v roku 1921 bola na jeho majetok uvalená nútená správa. Pokiaľ sa týka tvrdenia súdu, že žalovaní preukázali dobromyseľnosť pri užívaní nehnuteľností s odkazom na dovolací dôvod uvedený v § 421 C. s. p. poukázala na stanovisko Najvyššieho súdu SR z 27. 10. 2010, sp. zn. 4 Cdo 283/2009 zverejneného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR 6/2015, z ktorého je zrejmé, že oprávneným držiteľom nehnuteľnosti, ktorý je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že je vlastníkom, nemôže byť ten, kto do jej držby vstúpil za účinnosti Občianskeho zákonníka v znení do 31. 12. 1991, na základe zmluvy o prevode nehnuteľnosti, ktorá nebola registrovaná štátnym notárstvom v zmysle zákona č. 95/1963 Zb. a na rozhodnutie č. 74 zverejneného v citovanej zbierke stanovísk, podľa ktorého oprávneným držiteľom nehnuteľností, ktorý je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že je jej vlastníkom, nemôže byť ten, kto do jej držby vstúpil za účinnosti Občianskeho zákonníka v znení do 31. 12. 1991 na základe zmluvy o prevode nehnuteľnosti, ktorá nebola uzavretá v písomnej forme. Navrhla preto rozsudok odvolacieho a tiež rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

6. Žalovaný 1/ a ani žalovaní podieloví spoluvlastníci svoje právo vyjadriť sa k dovolaniu žalobkyne nevyužili.

7. Intervenient na strane žalovaného vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že rozsudok okresného súdu v spojení s rozsudkom krajského súdu považuje za vecne správny a preto navrhuje dovolanie žalobkyne v celom rozsahu zamietnuť.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpená advokátom v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 C. s. p., zaoberal sa bez nariadenia pojednávania jeho prípustnosťou a dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je potrebné ako neprípustné odmietnuť. Dovolací súd na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) uvádza nasledovné:

9. Najvyšší súd v rozhodnutiach vydaných do 30. júna 2016 opakovane (pozri napríklad sp. zn. 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 209/2015, 3 Cdo 308/2016, 5 Cdo 255/2014) uviedol, že právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je bezpochyby tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011).

10. Aj po zmene právnej úpravy civilného sporového konania (vrátane dovolacieho konania), ktorú priniesol Civilný sporový poriadok v porovnaní s predchádzajúcou právnou úpravou, treba dovolanie naďalej považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie aj podľa novej právnej úpravy nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (porovnaj napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 113/2012, 2 Cdo 132/2013, 3 Cdo 18/2013, 4 Cdo 280/2013, 5 Cdo 275/2013, 6 Cdo 107/2012, 7 Cdo 92/2012).

11. Prípustnosť dovolania sa v novej právnej úprave v porovnaní s úpravou účinnou do 30. júna 2016 zásadným spôsobom zmenila. Právna úprava civilného sporového konania účinná od 1. júla 2016 nanovo a v porovnaní s predchádzajúcou úpravou odlišne (prísnejšie) formuluje náležitosti dovolania. Oproti úprave účinnej pred týmto dňom ide ďalej v tom zmysle, že nevyžaduje len to, aby bol dovolateľ [fyzická osoba, ktorá nemá právnické vzdelanie (poznámka dovolacieho súdu: ďalší text tohto uznesenia sa týka takéhoto dovolateľa)] zastúpený advokátom, ale aj to, aby už podané dovolanie bolo spísané advokátom (§ 429 ods. 1 veta druhá C. s. p.). Zmyslom tejto právnej úpravy je vytvoriť v civilnom sporovom konaní procesný filter na zjavne neopodstatnené, neprípustné, protirečivé alebo rozporuplné dovolania a zabezpečiť, aby podané dovolanie malo všetky potrebné náležitosti.

12. V preskúmvanej veci je z obsahu dovolania zrejmé, že dovolateľka uplatňuje dovolací dôvod podľa

§ 420 písm. f) C. s. p. a že dovolanie podáva tiež podľa ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p.

13. Podľa § 420 písm. f) C. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces je treba rozumieť taký nesprávny postup súdu, ktorý sa prejavuje v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, vymykajúcich sa nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca. Podstatou tohto práva je zabezpečiť fyzickým a právnickým osobám možnosť domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty, ktoré im právny poriadok priznáva. Nesprávnym procesným postupom sa rozumie faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu. V zmysle § 420 písm. f) C. s. p. je teda relevantný taký nesprávny procesný postup, ktorý vylučuje stranu sporu z realizácie jej procesných oprávnení a ktorý má možnosť jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012). Pre procesnú stranu z práva na spravodlivý súdny proces nevyplyva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom (I. ÚS 50/04, II. ÚS 251/03, IV. ÚS 252/04).

14. Po preskúmaní veci dovolací súd nezistil, že by konanie pred odvolacím súdom bolo touto vadou postihnuté.

15. Pokiaľ dovolateľka existenciu porušenia práva na spravodlivý proces odôvodnila tým, že odvolací súd nekonal s poverenou zástupkyňou JUDr. Irenou Sopkovou, ale s pôvodným zástupcom JUDr. Dušanom Kozákom, hoci listom z 3. 7. 2017 oznámila súdu, že odvoláva pôvodnému zástupcovi plnú moc a v ďalšom konaní poveruje zastupovaním advokátku JUDr. Sopkovú treba uviesť, že odvolací súd nenariadil na prejednanie odvolania pojednávanie, žiadne dokazovanie v rámci odvolacieho konania nedoplňoval a ani neopakoval. Žalobkyňa zastúpená už JUDr. Sopkovou nebola preto v odvolacom konaní vylúčená zo žiadnych procesných práv, ktoré jej patria. Je síce pravdou, že súd prvej inštancie doručil rozsudok krajského súdu najskôr pôvodnému zástupcovi JUDr. Kozákovi. Dodatočne ale bol tento rozsudok riadne doručený aktuálnej zástupkyňe žalobkyne JUDr. Sopkovej, čo nepochybne vyplýva z obsahu spisu (túto skutočnosť potvrdila v dovolaní aj samotná žalobkyňa), čím došlo k zhojeniu tohto pochybenia zo strany súdu. Ak krajský súd v záhlaví rozsudku uviedol ako zástupcu žalobkyne JUDr. Kozáka, ide o zrejmú nesprávnosť, ktorú súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví postupom podľa § 224 C. s. p. Dovolací súd dospel preto k záveru, že v tejto konkrétnej situácii nedošlo k nesprávnemu procesnému postupu súdu takej intenzity, že by to malo za následok porušenie práva žalobkyne na spravodlivý proces.

16. Ani tvrdenie dovolateľky, že žalovaní podieloví spoluvlastníci neudelili JUDr. Petrovi Barňákovi plnomocenstvo na ich zastupovanie v spore, hoci len oni sú oprávnení takéto plnomocenstvo udeliť, nespôsobuje vo vzťahu k žalujúcej strane zmätočnosťnú vadu v zmysle § 420 písm. f) C. s. p. V tejto súvislosti dovolací súd odkazuje na podrobné dôvody uvedené v rozsudku odvolacieho súdu, s ktorými sa plne stotožňuje.

17. Pokiaľ dovolateľka označila za zmätočnosťnú vadu nepreskúmateľnosť (nepresvedčivosť) rozsudku odvolacieho súdu treba uviesť, že i nedostatok riadneho odôvodnenia môže byť nesprávnym procesným postupom s následkom porušenia práva na spravodlivý proces, ale len výnimočne, ak písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje žiadne dôvody alebo neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, prípadne ak dôvody rozsudku sú natoľko vnútorne rozporné, že rozsudok ako celok vyznieva nepresvedčivo. Podľa názoru vec prejednávajúceho senátu odvolacieho súdu v prejednávanej veci o taký prípad nešlo. Rozsudok odvolacieho súdu uvádza obsah napadnutého rozhodnutia, stanoviská strán sporu k prerokúvanej veci, obsah odvolania - jeho podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty, právne predpisy, z ktorých vyvodil svoje právne názory vysvetlené v odôvodnení. Odvolací súd v dôvodoch rozsudku osobitne reagoval aj na jednotlivé námietky uvedené v odvolaní žalobkyne. Výtku, že sa nevenoval jej námietkam spochybňujúcim nezákonnosť nadobudnutia vlastníckeho práva žalovanými je nenáležitá, lebo súd prvej inštancie žalobu v merite veci zamietol pre neunesenie dôkazného bremena žalobkyne preukázať nadobudnutie vlastníckeho práva k žalovaným

nehnuteľnostiam konfiškáciou podľa Nariadenia SNR 104/1945 Sb. resp. preukázať nadobudnutie vlastníckeho práva žalobkyňou vydržaním, čo bolo pre rozhodnutie v merite veci podstatou sporu (neriešil nadobudnutie vlastníctva žalovanými). Tento súdom prvej inštancie prijatý právny názor žalobkyňa paradoxne odvolaním nenapadla. Odvolací súd, ktorý je v zmysle § 380 ods. 1 C. s. p. odvolacími dôvodmi viazaný, nemal preto žiaden dôvod správnosť uvedeného právneho názoru súdu prvej inštancie preskúmať. Nemožno preto prisvedčiť tvrdeniu dovolateľky, že odvolací súd sa nevysporiadal s jej námietkami uvedenými v odvolaní. Napokon treba mať na pamäti, že konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca späťnosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvára ich organickú (kompletizujúcu) jednotu. Ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie, stačí, ak v odôvodnení rozsudku iba poukáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci; rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie, ktoré v tomto prípade jasne a zrozumiteľne vysvetlilo všetky dôvody zamietnutia žaloby. Posudzovanie riadneho odôvodnenia rozhodnutia pritom nemožno zamieňať s posudzovaním jeho správnosti, t. j. správnosti skutkových a právnych záverov v ňom uvedených. Dovolateľka preto nedôvodne argumentovala, že rozsudok odvolacieho súdu je nepreskúmateľný a nepresvedčivý.

18. Nezodpovedá skutočnosti tvrdenie žalobkyne, že konajúce súdy nevyriešili otázku, či Pozemkové spoločenstvo Veľká Poľana Snina zapísané v registri pozemkových spoločenstiev má alebo nemá pasívnu vecnú legitímáciu. V tejto súvislosti dovolací súd poukazuje na stranu 16 posledný odsek, stranu 17 a stranu 18 druhý odsek rozsudku súdu prvej inštancie, ktorý sa otázkou vecnej legitímácie pozemkového spoločenstva v spore o určenie vlastníckeho práva zaoberal a to aj v kontexte zákona č. 97/2013 Z. z. o pozemkových spoločenstvách a dospel k záveru, že v takýchto sporoch musia byť žalovaní všetci podieloví spoluvlastníci, ktorí jediní sú nositeľmi vecných práv a povinností a že pozemkové spoločenstvo je oprávnené jednotlivých členov v súdnom konaní len zastupovať. Keďže odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, za správny považoval aj tento záver súdu prvej inštancie.

19. V danom prípade dovolací súd nepovažoval za porušenie práva žalobkyne na spravodlivý proces ani to, že súd nedoručil žalujúcej strane podanie Výboru UaPZ - PS Veľká Poľana z 23. 7. 2015 označené ako vyjadrenie k odvolaniu LPM - Ulič, š. p. Uvedené podanie (nebolo urobené zástupcom žalovanej strany JUDr. Barňákom) totiž neobsahuje vôbec žiadnu právnu argumentáciu a v podstate ani argumentáciu skutkovú. V tomto smere dovolací súd poukazuje na rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vydaný 13. januára 2015 vo veci Trančíková proti Slovenskej republike, v ktorom sa zaoberal aj opodstatnenosťou námietky o nemožnosti vyjadriť sa k vyjadreniu protistrany v rámci odvolacieho konania. V tomto rozsudku dospel Európsky súd pre ľudské práva k názoru, že aj keď vyjadrenie k odvolaniu neobsahuje žiadne nové skutočnosti alebo argumenty, ku ktorým by sa procesná strana už nebola vyjadrila v predchádzajúcom priebehu konania, a prípadne ide o vyjadrenie nemajúce vplyv na rozhodnutie odvolacieho súdu, musí byť druhému účastníkovi daná možnosť oboznámiť sa s ním, ak bolo formulované ako právna a skutková argumentácia.

20. K námietke žalobkyne, že bolo konané s osobami, ktoré počas súdneho sporu zomreli a teda s osobami, ktoré stratili procesnú subjektivitu byť účastníkmi konania dovolací súd v prvom rade uvádza, že aj keby toto tvrdenie bolo pravdivé, nezakladá vadu známosti v zmysle § 420 písm. f) C. s. p. Z obsahu spisu však vyplýva, že k úmrtiu všetkých siedmich fyzických osôb na žalovanej strane (žalovanej 31/ C. F., žalovaného 40/ Š. E., 55/ E.X. H., žalovanej 62/ H. H., 71/ H. Z., žalovaného 80/ E. M. a 114/ E. M.) došlo pred podaním návrhu žalobkyne na pripustenie vstupu ďalších účastníkov, doručenom okresnému súdu 5. 2. 2013. Nejde preto o stratu spôsobilosti byť účastníkom konania počas konania, v ktorom prípade by do úvahy prichádzal postup § 107 O. s. p. (§ 63 C. s. p.) ako to nesprávne tvrdí žalobkyňa. Ak došlo k úmrtiu žalobkyňou označených žalovaných pred podaním návrhu na pristúpenie do konania, žalobkyňa označila neexistujúce právne subjekty, t. j. osoby, ktoré v čase začatia konania nemali procesnú subjektivitu. V takomto prípade, ako to správne uvádza aj súd prvej inštancie, ide o nedostatok, ktorý súd nemôže odstrániť. V prípade neodstrániteľnej podmienky konania, súd spravidla konanie zastaví. Ak preto okresný súd aj vo vzťahu k týmto žalovaným žalobu zamietol, išlo len o nesprávne zvolenú formu rozhodnutia. Uvedené procesné pochybenie však v žiadnom prípade nemá za následok znemožnenie žalujúcej strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva, a teda porušenie jej práva na spravodlivý proces.

21. Vychádzajúc z vyššie uvedených dôvodov dovolací súd dospel k záveru, že v preskúmvanej veci nedošlo k nesprávnemu procesnému postupu súdu, ktorý by sa prejavoval v porušení kogentných procesných ustanovení v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces na strane žalobkyne a teda k zmätočnosťnej vade podľa § 420 písm. f) C. s. p.
22. Keďže konanie pred odvolacím súdom žalobkyňou tvrdenou vadou nebolo postihnuté, dovolací súd pristúpil k posúdeniu prípustnosti dovolania aj z hľadiska ďalšieho ňou uplatneného dovolacieho dôvodu.
23. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 1 a ods. 2 C. s. p.).
24. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 C. s. p.)
25. Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).
26. Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení je zřejmé, že na to, aby sa dovolací súd mohol zaoberať dôvodnosťou dovolania, v ktorom sa namieta nesprávne právne posúdenie veci, musí byť splnená jednak podmienka vymedzenia tohto dovolacieho dôvodu spôsobom uvedeným v § 432 C. s. p., a musia byť splnené aj predpoklady prípustnosti dovolania vyplývajúce z ustanovenia § 421 C. s. p.
27. Právny posúdením veci treba považovať činnosť súdu spočívajúcu v podradení zisteného skutkového stavu príslušnej právnej norme, ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu. Súd pri tejto činnosti rieši právne otázky (questio juris). Ich riešeniu predchádza riešenie skutkových otázok (questio facti), teda zistenie skutkového stavu. Právne posúdenie je všeobecne nesprávne, ak sa súd dopustil omylu pri tejto činnosti, t. j. ak posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá alebo správne určenú právnu normu nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval. Nesprávne právne posúdenie veci nemožno preto vymedziť nesprávnym či nedostatočným zistením skutkového stavu. Ani sama polemika s rozhodnutím odvolacieho súdu alebo jednoduché spochybňovanie správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu, či kritika jeho prístupu zvoleného pri právnom posudzovaní veci, významovo nezodpovedajú kritériám uvedeným § 432 ods. 2 C. s. p.
28. Navyše, nevyhnutným predpokladom pre posúdenie prípustnosti dovolania v zmysle § 421 ods. 1 C. s. p., je konkrétne označenie právnej otázky, ktorú podľa dovolateľky odvolací súd riešil nesprávne. Len v takomto prípade dovolací súd má totiž možnosť posúdiť, či ide skutočne o otázku, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a či sa pri jej riešení odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p.).
29. V preskúmvanej veci žalobkyňa v dovolaní neuvádza, právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne z tých, ktoré odvolací súd vzal za základ zamietnutia žaloby. V dovolaní sa neuvádza ani to, v čom spočíva nesprávnosť právneho posúdenia, či odvolací súd posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá alebo správne určenú právnu normu nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval. Právna argumentácia, ktorá by spochybňovala právne dôvody, z ktorých odvolací súd pri zamietnutí žaloby vychádzal a ktoré zaujal, úplne absentuje.
30. Pokiaľ dovolateľka uvádzala, že tvrdenie súdu o tom, že nepreukázala nadobudnutie vlastníckeho práva konfiškáciou podľa nariadenia SNR č. 104/1945 Zb., a že nepredložila žiadne konfiškačné rozhodnutia ani iné listiny preukazujúce jej vlastníctvo k sporným nehnuteľnostiam, nezodpovedá skutočnosti a je v rozpore s listinami založenými v spise, ide len o jednoduché spochybňovanie správnosti tohto právneho názoru, ktoré sa stalo základom zamietnutia žaloby v merite veci. Navyše dovolateľka, hoci v dovolaní formálne uviedla, že prípustnosť dovolania uplatňuje podľa § 421 ods. 1 písm. a) C. s. p., neoznačila v ňom konkrétnu právnu otázku, ktorú odvolací súd riešil nesprávne. Dovolanie ňou podané pre nesprávne právne posúdenie veci preto nezodpovedá požiadavkám z hľadiska vymedzenia dovolacieho dôvodu v zmysle § 432 ods. 2 C. s. p.
31. K argumentácii dovolateľky, podľa ktorej žalovaní podieloví spoluvlastníci nadobudli nezákonne sporné nehnuteľnosti na základe osvedčenia o vydržaní a že odvolací súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu pri posúdení nadobudnutia ich vlastníctva vydržaním, ktorú

predstavujú judikáty R 73/2015 a R 74/2015 treba uviesť, že dôvodom zamietnutia žaloby v merite veci bolo neunesenie dôkazného bremena žalujúcej strany (nie strany žalovanej) preukázať nadobudnutie vlastníckeho práva k žalovaným nehnuteľnostiam konfiškáciou podľa Nariadenia SNR 104/1945 Sb. resp. vydržaním. Vzhľadom na predmet určovacej žaloby, v ktorej žalobkyňa žiadala určiť svoje výlučné vlastníctvo k žalovaným nehnuteľnostiam, bolo na žalobkyni aby dokázala vlastníctvo k nehnuteľnostiam na základe ňou tvrdených právnych dôvodov. Rozhodnutie odvolacieho súdu teda nezáviselo od vyriešenia otázky nadobudnutia vlastníctva k predmetu sporu žalovanou stranou. Nebol tak splnený jeden zo základných predpokladov prípustnosti dovolania vyplývajúci z ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p. 32. Najvyšší súd Slovenskej republiky so zreteľom na vyššie uvedené dôvody, dovolanie žalobkyne odmietol podľa § 447 písm. c) a písm. f) C. s. p.

33. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. tak, že žalovaným ich náhradu nepriznal, pretože im žiadne preukázané trovy dovolacieho konania nevznikli. Ani intervenientovi na strane žalovaných nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, keďže jeho vyjadrenie k dovolaniu neobsahovalo žiadnu právnu ani skutkovú argumentáciu.

34. Toto uznesenie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.